

om den stedfundne Præmieuddeling, de Regler, der bleve fulgte, og de Resultater, man var kommen til. Det er netop dette Ønske, der blev udtalt fra Udvalgets Side, som den høitærede Minister her har søgt at imødekomme, og hvortil han har forlangt 3,000 Kr. Jeg forstår derfor ikke, at man nu vil negte dette Beløb, saa meget mindre som det maa erkjendes, at man ved at have en saadan Beregning netop vil faae tilveiebragt et statistisk Materiale, som vil være det bedste og, jeg kan sige, det eneste Grundlag, paa hvilket man kan bygge en fornuftig Dom om, hvorvidt de Ønsker og Henstillinger, som Flertallet iøvrigt har gjort i denne Sag, ville være rigtige eller ikke. — Det ærede Flertal har foreslaaet Bevillingen til Stam-bøger over Tillægsdyr af Feste og Kvæg nedsat fra 3,000 Kr. til 1,500 Kr., jaaledes at de sjællandske Landboforeninger, der i de tidligere Aar ikke have faaet noget Tilskud dertil, skulde nyde godt af Bevillingen i det kommende Aar, medens de jydsk Landboforeninger, der i de foregaaende Aar have faaet et saadant Tilskud, iaar intet skulde have. Derfor denne Sag virkelig har saa stor Interesse — jeg forstaar mig ikke særlig derpaa, men jeg har hørt mange Landmænd lægge megen Vægt derpaa og udtale, at det virkelig havde en høj Grad af Interesse, at saadanne Stam-bøger føres og føres med saa stor Nøiagtighed som muligt — synes jeg ikke, der er Grund til, naar man er begyndt derpaa, saa at standse med Tilskudene, hvad der meget let vilde kunne foranledige, at man ogsaa kommer til at høre op med Førelsen af disse Bøger.

Flertallet har været med til tillige med Flertallet at opstille de to Vædringsforslag under Nr. 68 og Nr. 69, da der i Udvalget var Stemning for at opføre en Bevilling, for at Dyrlæger kunde være istand til i Udlandet at gjøre sig bekendt med forskellige Eghomme hos Kreaturer, og da vi for vort Vedkommende altid have stillet os villige til enhver saadan Bevilling, der ikke har nogen personlig Natur, men udelukkende kunde komme den paagjældende Stand tilgode, have vi naturligtvis med Glæde sluttet os til et saadant Forslag, og vi ere derfor fremtraadt som Medforslagsstillere til Nr. 68. Med Hensyn til Vædringsforslag under Nr. 69 er det mig ikke klart efter de For-handlinger, der have fundet Sted i Udvalget mellem dette og den høitærede Minister, om han har nogen særlig Brug for denne Bevilling, men paa den anden Side have vi ikke haft nogen Betænkelighed ved at foreslaa denne Bevilling, der blev givet ifjor, stillet til den høitærede Ministers Disposition.

Saa er der af det ærede Flertal stillet to Forslag under Nr. 70 og 71, som gaa ud paa at indføre to nye Konti, nemlig til Adjunkt Fæddersen i Viborg til Fremme af hans Virksomhed for Fisserihagen 2,500 Kr. og et Tilskud paa 1,000 Kr. til den af Samme udgivne Fisseritidende. Disse Forslag tror jeg at burde omtale med et Par Ord og omtale den Stilling, som Mindretallet har ment at burde indtage til dem. Vi ere af Princip imod at tage Initiativet til at være Medforslagsstillere af noget Forslag til Bevillinger, der komme Personer tilgode. Derfor have vi heller ikke her villet være med til at være Medforslagsstillere til noget Saadant. Vi vilde ikke være med til det, med mindre vi havde en meget stærk og levende Overbevisning om en saadan Bevillingss Hensigtsmæssighed og Nødvendighed. Jeg for min Person har ikke den Væde at kjende den paagjældende Mand og har ikke haft nogen som helst Leilighed til at lære hans Virksomhed at kjende. Jeg har hørt forskellige Meninger udtale i saa Henseende. Jeg har hørt nogle meget kompetente Folk sige, at den af ham udgivne Fisseritidende ikke havde indeholdt Noget, som særlig interesserede Fisserne, men jeg har paa den anden Side hørt andre, og saa meget kompetente Mænd udtale en høj Grad af Ros og Anerkjendelse over hans Virksomhed i enkelte Retninger Fisserihagen vedrørende, særlig hans Deltagelse i den Fisseriudstilling, der fandt Sted sidste Sommer. Jeg og hele Mindretallet vilde ganske vist gjerne have været med til at opstille en Bevilling paa 1,000 Kr. til Adjunkt Fæddersen samt et Tilskud til Fisseritidenden, uagtet vi have det nævnte almindelige Princip; vi vilde have været med dertil, fordi vi betragtede et saadant Forslag som afgjort ved tidligere Bevillinger. Jeg vilde i og for sig have fundet det naturligt og korrektest, om dette Forslag var stillet af den høitærede Minister paa Finantsloven, fordi jeg anser dette Spørgsmaal for at være altfor lille til at foranledige nogen Strid mellem den høitærede Minister og Rigsdagen. Efter min Opfattelse er dette Forslag i sin Tid kommet frem som et Slags Compromisfor-slag, og da det nu engang er blevet vedtaget af begge Thingene og opført paa en Finantslov, som er bleven stadfæstet, mener jeg, at dette Spørgsmaal maa betragtes som værende afgjort, saa at der ialtfald ikke mere var Grund til at tale om det, og man altsaa gjerne kunde gaa ind paa det. Underledes stiller Sagen sig imidlertid, da det ærede Flertal har stillet Forlangende om, at det Beløb, som han skulde have, ikke skulde